

[Svend Åge Petersen]

skud på betalingsbalancen, og som også i de første måneder i dette år har været alt for højt, må nødvendigvis reduceres.

Inflationen er, som alle ved, i det sidste par år også blevet reduceret ganske meget, og vi er nu igen i en situation, hvor det kan betale sig at spare op. Det er netop denne opsparing og den heraf følgende mulighed for en større grad af selvfinansiering, som lovforslaget skal forøge.

Derfor er det ikke ligefrem med den allerstørste begejstring, jeg har læst, at et af landets store, kendte pengeinstitutter allerede nu, på et tidspunkt længe inden loven er blevet vedtaget, er i stand til at tilbyde ejerskiftebelåningsfinansiering for 70 pct., som vi nu ønsker at nedsætte den til, og sågar op til 100 pct., og for at det ikke skal være løgn, så endda med 20 års løbetid. Det giver selvsagt hverken forbrugsbegrænsning eller forøget selvfinansiering, og jeg synes nok, der her er et forhold, som vi meget snart må have taget fat på.

Altså må vi desværre erkende på trods af det, jeg bl.a. sagde ved første behandling, at pengeinstitutterne tilsyneladende står parate med tilbud om långivning dér, hvor folketinget måtte forhindre en långivning for realkreditinstitutterne.

Det næste afsnit vil jeg springe over, idet boligministeren har været så venlig at forskåne mig for at bringe forsamlingen dette budskab. Det var selvfølgelig vedrørende den reducerede grænse; vi går ned til de 17.000 kr. igen.

Under udvalgsarbejdet har der været stillet mange spørgsmål, og på trods af at der har været en meget omfattende arbejdsnedlæggelse også i boligministeriet, har vi faktisk fået besvaret alle spørgsmålene på ekstremt kort tid. Det synes jeg nok der er grund til at takke boligministeren og boligministerens medarbejdere for. At kvaliteten måske ikke har været den bedste, således som den socialdemokratiske ordfører har nævnt, er en opfattelse, vi på ingen måde deler.

Thor Pedersen (V):

Lovforslag nr. L 210 har også efter udvalgsbehandlingen fortsat det rigtige sigte, nemlig at det er opsparingsfremmende ved at stille større krav til egenkapitalen, og at det endvidere er forbrugsbegrænsende, idet mu-

ligheden for at optage realkreditbelåning af det, der hedder eget arbejde, falder bort. Det vil sige, at muligheden for at få finansieret det, vi også kender som sort arbejde, falder bort, idet der nu kræves dokumenterede udgifter for arbejder udført af en virksomhed, der er momsregistreret. Jeg kan godt forstå socialdemokratiets sortsyn, men jeg kan ikke forstå, at det ikke vil være med til her at støtte et indgreb, der i virkeligheden er mod sort arbejde.

Ændringsforslaget fra boligministeren kan vi fuldt ud tilslutte os.

Der er gjort nogle kritiske bemærkninger om besvarelser fra boligministeriet af de rejste spørgsmål i udvalget. De spørgsmål, der rejses i udvalget, kan til tider godt i kvaliteten give et fingerpeg om kvaliteten af de forventede svar, men jeg synes objektivt set, at boligministeriet under de vanskelige forhold har givet hurtige svar.

En anden bemærkning i betækningsbidraget fra socialdemokratiet er, at man nærer en vis bekymring for beskæftigelsen også som følge af dette lovforslag. Jeg forstår egentlig godt, at socialdemokratiet og de øvrige socialistiske partier nærer en voldsom bekymring for beskæftigelsen, for hvad er sandheden om også lovforslag nr. L 210? Den er, at det er en del af en samlet lovpakke. Hvilken lovpakke? Den lovpakke, der udviser den største grad af solidaritet med dem, der i dag er uden arbejde. Den lovpakke, der mere end noget andet forslag, der er fremsat i dette ting, forbedrer muligheden for beskæftigelse, sikrer flere hænder i arbejde, samtidig med at den sikrer den højeste real-løn i forhold til andre fremsatte forslag i dette ting. Den liberal-borgerlige regering med støtte af det radikale venstre viser her den højeste grad af solidaritet.

Leif Hermann (SF):

Jeg må indrømme, at hr. Thor Pedersen lyder, som om han mener det, han siger.

Jeg er glad for, som jeg sagde før, at boligministeren har ryddet noget op i dette lovforslag, men jeg skal gøre et par bemærkninger om det, der så måtte være tilbage af realkreditinstitutionsloven. Forslaget om at nedsætte ejerskiftebelåningen fra 80 til 70 pct., hvis begrundelse er, at det skal være forbrugsbegrænsende og rentesønkende, fore-